

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060310

DOM
2024-07-01
Stockholm

Mål nr
M 9790-23

Sid 1 (4)

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Östersunds tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2023-07-04 i mål nr M 393-22, se bilaga A

PARTER

Klagande

K M

Motpart

Sollefteå kommun
881 80 Sollefteå

Ombud: O S

SAKEN

Fordran avseende va-avgifter för fastigheten X m.fl. i Sollefteå kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen upphäver Kronofogdemyndighetens utslag av den 19 januari 2022, utslagsnummer 01-24886-22 i målnummer 01-948978-21.

2. Med ändring av punkten 1 i mark- och miljödomstolens domslut avvisar Mark- och miljööverdomstolen Sollefteå kommuns talan vad avser fakturan med nummer 878588 samt bestämmer att K M till Sollefteå kommun ska betala 115 457 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 30 juli 2021.

3. Mark- och miljööverdomstolen avslår K M överklagande i övrigt.

Dok.Id 2086503

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.avd6@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:30

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

K M har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska ogilla käromålet.

Sollefteå kommun har bestritt bifall till överklagandet.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

K M har anfört samma grunder och omständigheter till stöd för sin talan som i mark- och miljödomstolen samt tillagt i huvudsak följande. Underinstansens avgörande är felaktigt då domstolen inte varit opartisk. Det var allmänt känt att Migrationsverkets gäster hade betydligt högre vattenförbrukning än normalt. Flera lägenheter blev omförhandlade på grund av högre vattenförbrukning än normalt. Genom att kommunen misskötte att debitera korrekta belopp var han i god tro att det inte skett en överförbrukning av vatten. Då fakturorna inte visade någon onormal förbrukning kunde han inte omförhandla hyreskostnaden. Det var först efter att hyresförhållandet med Migrationsverket hade upphört som den högre förbrukningen kom till hans kännedom. Då var det för sent att omförhandla hyran. Hade kommunen direkt informerat honom om den korrekta förbrukningen så skulle en omförhandlad hyra ha täckt kommunens krav. Kommunen bör därför bära ansvaret för den uppkomna situationen.

Sollefteå kommun har anfört samma grunder och omständigheter till stöd för sin talan som i mark- och miljödomstolen samt tillagt att rättegångsfel inte förekommit vid mark- och miljödomstolen.

Parterna har åberopat samma bevisning som i mark- och miljödomstolen.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Sollefteå kommun ansökte hos Kronofogdemyndigheten om betalningsföreläggande mot **K M** och yrkade att han skulle förpliktas att till kommunen betala ett kapitalbelopp om 115 457 kr jämte viss ränta. Ansökan avsåg fordringar som

baserades på två obetalda fakturor för vatten och avlopp (fakturanummer 952721 och 952722). Efter att K M delgetts ansökan meddelade myndigheten utslag i enlighet med denna. Utslaget återvanns av K M och prövningen återupptogs i mark- och miljödomstolen, efter att målet överlämnats dit. I det återvunna målet utvidgade kommunen sin talan till att avse betalning för ytterligare en förfallen faktura (fakturanummer 878588 med beloppet 94 611 kr). Mark- och miljödomstolen biföll käromålet i dess helhet.

Fråga har uppkommit om rättegångsfel förekommit i mark- och miljödomstolen. Mark- och miljööverdomstolen gör i den frågan följande bedömning.

Återvinning är ett rättsmedel. Av principen om förbud mot reformatio in pejus följer att gäldenären genom att ansöka om återvinning inte ska löpa risken att åtgärden utnyttjas av borgenären för framställande av nya yrkanden. Enligt 13 kap. 3 § andra stycket rättegångsbalken får ett yrkande som stöder sig på väsentligen samma grund inte framställas i högre rätt. Enligt grunderna för den bestämmelsen borde mark- och miljödomstolen ha avvisat det yrkande som framställdes först i återvinningsmålet. (Jfr rättsfallet NJA 1992 s. 55.) Att mark- och miljödomstolen tillåtit kommunens ändring av talan innebär ett rättegångsfel av sådant slag som kan antas ha inverkat på målets utgång.

Eftersom det är fråga om en otillåten taleändring med hänsyn till det tidigare utslaget ska kommunens talan vad avser fakturan med nummer 878588 avvisas och mark- och miljödomstolens dom i den delen ändras. Det var även fel av mark- och miljödomstolen att fastställa Kronofogdemyndighetens utslag. Med ändring av mark- och miljödomstolens dom ska utslaget i stället upphävas. (Jfr RH 2007:43 med däri gjorda hänvisningar.)

Vad avser K M överklagande i övrigt konstaterar Mark- och miljööverdomstolen följande. Det är ostridigt att K M varit lagfaren ägare till fastigheterna under den tid som fakturorna avser och att han är skyldig att betala bruksavgifterna. Vidare är det ostridigt att fakturornas belopp motsvarar den faktiska förbrukningen för fastigheterna samt att fakturering skett i enlighet med taxa. I

frågorna om det debiterade beloppet till någon del är preskriberat eller om det finns skäl för nedsättning gör Mark- och miljööverdomstolen ingen annan bedömning än den som mark- och miljödomstolen har gjort. Hans överklagande i de delarna ska därför avslås.

Trots att Mark- och miljööverdomstolens domslut innebär att del av kommunens talan avvisas får K M anses vara förlorande part. Mark- och miljödomstolens beslut i frågan om rättegångskostnader ska därför fastställas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 29 juli 2024.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Liselotte Rågmark, Lars Olsson och Rikard Backelin samt tf. hovrättsassessorn Johan Corell, referent.

Föredragande har varit Helene Montán.

ÖSTERSUNDS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2023-07-04
meddelad i
Östersund

PARTER

Kärande

Sollefteå kommun
881 80 Sollefteå

Ombud: O S

Svarande

K M

SAKEN

Ansökan om återvinning överlämnat från Kronofogdemyndigheten avseende va-avgifter (01-948978-21)

DOMSLUT

1. Med fastställande av Kronofogdemyndighetens utslag av den 19 januari 2021, utslagsnr 01-24886-22 i målnr 01-948978-21, förpliktar mark- och miljödomstolen K M att betala 210 068 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från respektive förfallodag:
 - Faktura 878588 med 94 611 kr per förfallodag 2020-01-31
 - Faktura 952721 med 108 505 kr per förfallodag 2021-07-30
 - Faktura 952722 med 6 952 kr per förfallodag 2021-07-30
2. Mark- och miljödomstolen förpliktar K M att till Sollefteå kommun betala ersättning för ansökningsavgift med sammanlagt 2 800 kr, varav 300 kr avser ansökan om betalningsföreläggande hos Kronofogdemyndigheten, och 2 500 kr avser ansökningsavgift hos domstolen.

Dok.Id 443567

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 708 831 28 Östersund	Storgatan 6	063-15 06 00 E-post: mmd.ostersund@dom.se www.ostersundstingsratt.domstol.se		måndag – fredag 08:00–11:00 13:00–15:00

3. Mark- och miljödomstolen ogillar kändens yrkanden om ersättning för inkassokostnad om 180 kr, samt ersättning för rättegångskostnader i övrigt motsvarande 380 kr för ombudsarvode.
-

BAKGRUND

Sollefteå kommun (kommunen) har hos Kronofogdemyndigheten (KFM) ansökt om betalningsföreläggande mot K M med enskild firma K B & F. Ansökan avsåg fordringar som grundar sig på obetalda fakturor för vatten och avlopp avseende fastigheterna X, Y, Z, och Å. Aktuella fakturor omfattade ett kapitalbelopp om 210 068 kr, varav 94 611 kr enligt faktura nr 878588 med förfallodag den 31 januari 2020, 108 505 kr enligt faktura nr 952721 med förfallodag den 30 juli 2021, samt 6 952 kr enligt faktura nr 95722 med förfallodag den 30 juli 2021, jämte ränta.

I enlighet med kommunens ansökan meddelade KFM utslag den 19 januari 2021, utslagsnr 01-24886-22 i målnr 01-948978-21, i vilket K M förpliktades att till kommunen betala ett kapitalbelopp om 118 063,09 kr. KFM har sedan efter att K M begärt återvinning av utslaget överlämnat målet till Ångermanlands tingsrätt för fortsatt handläggning.

Den 10 februari 2022 beslutade Ångermanlands tingsrätt om att överlämna målet till Mark- och miljödomstolen vid Umeå tingsrätt. Målet har sedan överlämnats till Mark- och miljödomstolen vid Östersunds tingsrätt.

YRKANDEN M.M.

Sollefteå kommun har yrkat att K M ska förpliktas att till kommunen utge en kapitalfordran om 210 068 kr jämte ränta i enlighet med vad som framgår av domslutet. Kommunen har vidare yrkat att K M ska förpliktas att utge ersättning för kommunens rättegångskostnader med 2 500 kr. Till stöd för yrkandena har kommunen anfört i huvudsak följande.

K M med firma K B & F (nedan ”K M”) bedriver bl.a. yrkesmässig uthyrning och förvaltning av lokaler. Enligt uppgift från K M har de i målet aktuella fastigheterna bl.a. hyrts ut till Migrationsverket för att användas som flyktingboenden.

2023-07-04

De tre tvistiga fakturorna i målet rör förbrukningsavgifter för anläggning 209314 med tillhörande fyra vattenmätare mätarnummer 23502889, mätarnummer 27082061, mätarnummer 23502890, samt mätarnummer 23502891.

K M har under lång tid underlåtit att manuellt avläsa vattenmätarna och skicka tillbaka de av kommunen utskickade vattenavläsningskort. Kommunen skickade under perioden 2014–2019 ut totalt 29 avläsningskort till K M. Kommunen har som rutin att vid varje fakturakörning ta ut en lista på mätare som saknar fjärravläsning och vid i snitt vartannat faktureringsfall lägga med ett avläsningskort i kuvertet tillsammans med fakturan.

K M har under 2014-2019 betalat samtliga fakturor till vilka kommunen även bilagt avläsningskort, följaktligen måste K M även ha mottagit avläsningskorterna eftersom de legat i samma kuvert som fakturorna. Därtill har kommunen via sina tekniker kontaktat K M vid flertalet tillfällen för att få byta dennes vattenmätare till nya mätare med fjärravläsning. Försöken att få K M att byta till nya vattenmätare med fjärravläsning är en del av kommunens utbytesprogram för vattenmätare som sattes 2011 i syfte att minska administrationen för fastighetsägare och få mer korrekt förbrukningsdata. K M har dock enligt kommunen gjort sig svåränträffbar och har heller inte berett teknikerna tillträde till fastigheten när utbyte väl överenskommits med K M. Först 2021 fick kommunen tillträde till fastigheten och kunde byta ut mätarna till fjärravlästa mätare.

Baserat på den uppgivna förbrukningen på de av K M inskickade avläsningskorterna kunde kommunen konstatera att den verkliga förbrukningen överstigit den fakturerade beräknade förbrukningen under perioden 2013 till november 2019. Med anledning av detta har kommunen fakturerat skillnaden mellan den avlästa och den beräknade förbrukningen till K M, jämför faktura 878588 med fakturadatum 2020-01-17. Fakturan avsåg förbrukning som längst drygt sex år tillbaka i tiden och inte tio-tolv års förbrukning som K M gjort gällande.

2023-07-04

Vid den muntliga förberedelsen förnekade K M att denne hade avläst vattenmätarna och skickat in avläsningskortet trots att de är undertecknade. K M har dock i ett brev till kommunen daterat den 17 maj 2021 skrivit ”Nov 2019 uppdrog jag åt en anställd att göra avläsningar”. Att K M själv eller genom en anställd har läst av vattenmätarna borde därmed stå klart. Vidare framgår av K M brev till kommunen daterat den 17 maj 2021 att denne återigen i april 2021 företagit nya avläsningar på de fyra vattenmätarna. Utifrån den i brevet angivna förbrukningen kunde kommunen slå fast att den verkliga förbrukningen även under perioden 1 november 2019 och fram till och med 30 april 2022 överstigit den fakturerade beräknade förbrukningen. Kommunen har därför fakturerat K M skillnaden mellan beräknad och verklig förbrukning även under ovannämnda tidsperiod. Kommunen har valt att dela upp faktureringen av den verkliga förbrukningen på två fakturor eftersom K M sålt fastigheten med mätare 27082061. Faktura 952721 avser mätarna 23502889, 23502890 och 23502891. Flyttfakturan 952722 avser mätare 27082061.

Faktura 952721 omfattar även perioden 1 maj 2021 och fram till och med den 2 juni 2021 då mätarna monterades ner och ersattes med fjärravlästa vattenmätare.

Fordran i målet avser fakturering för vatten och avlopp, VA, under perioden 2013-03-15.

I målet är det ostridigt att den verkliga förbrukningen överensstämmer med den fakturerade förbrukningen samt att fakturering har skett i enlighet med gällande taxa. K M har endast gjort gällande att denne inte är skyldig att betala fakturorna för att de är preskriberade och att det inte är skäligt av kommunen att faktura så långt i efterhand.

Preskription

Den allmänna preskriptionstiden för en fordran är tio år, med undantag för att preskriptionstiden för konsumenter är tre år. Eftersom K M bedriver näringsverksamhet gäller den allmänna preskriptionstiden om tio år.

Faktura 878588 avser verklig förbrukning drygt sex år tillbaka i tiden. Faktura 952721 avser förbrukning drygt ett år tillbaka i tiden och faktura 952722 avser förbrukning ett par månader tillbaka i tiden.

Kommunen har under ovannämnda tidsperioder fakturerat för beräknad förbrukning, vilket även tydligt redovisas på fakturorna. Systemet med självavläsning är både allmänt accepterat och vanligt förekommande. Det preliminära debiteringssystemet med fakturering för beräknad förbrukning medger ny debitering efter avläsning. De tvistiga fordringarna har i preskriptionshänseende därmed uppkommit först när K M avläst och rapporterat in förbrukningen till kommunen.

Oaktat tiden för fordringarnas uppkomst är de under inga omständigheter preskriberade.

Jämkning

Som redogjorts för ovan har fordringarna inte blivit preskriberade. Frågan är då om fordringarna av någon anledning ska anses vara oskäligen och därmed, som det får förstås, ska jämkas.

Av betydelse i sammanhanget bedriver K M yrkesmässig uthyrning av fastigheter och denne får därmed förutsättas ha bättre kunskap inom fastighetsförvaltning och därtill hänförliga kostnader jämfört med andra näringsidkare (jfr BVa 75/12).

Av fakturorna framgår tydligt att de avser beräknad förbrukning och fakturorna kan i denna del inte anses oklara.

Det har heller inte framkommit några uppgifter i målet som tyder på annat än att kommunen har skickat ut de påminnelser som görs gällande enligt kommunens vedertagna rutiner. Därtill har kommunen försökt förmå K M att byta ut vattenmätarna till nya fjärravlästa mätare. Under alla omständigheter har det inte framkommit några uppgifter som tyder på att kommunen frångått sina rutiner att

2023-07-04

skicka ut avläsningskort tillsammans med fakturorna vid i snitt varannan fakturakörning.

Vidare har K M inte i samband med att han skickade in avläsningskort till kommunen i november 2019 protesterat och frågat kommunen varför denne inte hade fått några avläsningskort under de senaste sex åren sedan den förra avläsningen (som han påstår). Även detta agerande talar starkt för att K M har fått avläsningskort löpande under 2014–2019 men underlåtit att skicka tillbaka dem till kommunen.

K M torde vidare ha haft alla möjligheter att under de aktuella åren själv läsa av vattenmätaren och jämföra förbrukningen med vad som i fakturorna tydligt angivits som beräknad förbrukning och genom tilläggsbetalning undvikit att ett större obetalt belopp uppstått. Men trots K M möjlighet att enkelt kontrollera riktigheten av de beräknade debiteringarna har så inte gjorts under alla år.

Vad gäller den påstått oskäligen debiteringen kan viss vägledning hämtas från BVa18 till styrkande att nu aktuell fakturering inte är oskäligen. I BVa18 hade fastighetsägarna (konsumenter i enfamiljshus) debiterats en för låg brukningsavgift då de inte hade skickat in avläsningskort på tre år. I beslutet anförde Va-nämnden att ”Den period som den nu aktuella retroaktiva debiteringen avser är också förhållandevis kort, tre år.”. I nu aktuellt fall rör det sig om retroaktiv debitering som mest sex år tillbaka i tiden för en näringsidkare som bedrivit yrkesmässig uthyrning av fastigheter.

Några andra omständigheter till varför faktureringen skulle vara oskäligen har ej gjorts gällande. Tvärtom hade det varit oskäligt om brukare som systematiskt undviker att skicka tillbaka avläsningskort, trots ett stort antal påminnelser, skulle undkomma betalningsansvar för förbrukningsavgifter.

K M bestrider yrkandena. Som grund har han i huvudsak anført följande.

2023-07-04

Han köpte fastigheterna 2009 och har betalat alla fakturor under dessa år och han har litat på att kommunen har skickat korrekta fakturor. Han äger nio fastigheter och det är omöjligt att hålla reda på vad som är vad på fakturorna. Kommunen debiterar på så kallade samlingsfakturor som omfattar många fastigheter med skilda kostnadsslag som vatten, avlopp, sophämtning, slamtömning m.m. Det blir därmed tidsödande och svårt att kontrollera fakturan – inte minst för momsdeklarationen. Han har litat på att kommunen har rätt underlag för debitering.

Kommunen har agerat felaktigt som har fakturerat 10-12 års förbrukning i efterhand när det upptäckts att det fakturerats för lite. Så långt efteråt är det inte rimligt att komma med nya krav.

Vattenmätarna är inte hans utrustning utan det sköter kommunen och kommunen har när som helst haft möjlighet att avläsa vattenmätarna. Han har inte skickat in några avläsningar eller varit i kontakt med kommunen. Han som företagare kan inte själv gå mer än 3 år bakåt i tiden för att fakturera. Om kommunen hade fakturerat den faktiska förbrukningen löpande och det visat sig att den faktiska förbrukningen ökat finns det möjlighet för honom att kunna agera och omförhandla sitt avtal med hyresgästen, men det går inte så här långt efteråt. Han ifrågasätter inte den faktiska förbrukningen som fakturerats eller kommunens taxa, men det enda rimliga, om kommunen fakturerar för 10 år bakåt i tiden, är att han betalar för 3 år, dvs 30 %. Längre tid än så är att betrakta som preskriberade fordringar och det är inte skäligt av kommunen att fakturera så långt i efterhand.

Han uppger att han inte kan minnas att han haft någon kontakt med kommunen och han har inte hindrat kommunen att komma.

Kommunens agerande har medfört att han förhindrats att omförhandla hyreskontraktet med förluster som följd. När Migrationsverket har avflyttat är det ju för sent att omförhandla kontraktet.

2023-07-04

Han medger att han ibland fick vattenavläsningskort men att han mottog sådana även i de fall då fjärravläsning skedde, så han tog ingen notis om det utan litade på att vattenfakturorna avspeglade förbrukning.

Avläsningar gjordes 2019 och 2021. Han betvivlar att avläsningen år 2019 blev rätt, men då han fortfarande var förvissad om fjärravläsning fick det gå vidare med vetskap om kommunens förfrågan om ev. diskrepans gentemot vad fjärrläsaren visade. Då det inte fanns något att jämföra med blev det ingen förfrågan från kommunen.

2019 utflyttade samtliga hyresgäster från fastigheterna. Det är därmed ytterst förvirrande att mätarna överhuvudtaget rört sig fram till 2021. Inga vattenläckage har observerats. Sannolikt är att siffrorna avseende 2021 fanns redan 2019.

Då förbrukningen under migranternas tid varit ännu större person och tidsenhet och tidigt kunnat legat till grund för omförhandling av hyreskontraktet. Sammantaget har kommunen en icke-ringa skuld till uppkommen situation och därför bör tingsrätten väsentligt nedsätta kommunens krav, även med tanke på att förhållandet fick fortgå under lång tid.

DOMSKÄL

Enligt 4 kap. 1 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar (LOM) tillämpas i mål där mark- och miljödomstolen är första instans vad som är föreskrivet om tvistemål i allmän domstol, om inte annat föreskrivs i denna lag eller annan lag.

Mark- och miljödomstolen avgör målet på handlingarna utan att hålla huvudförhandling med stöd av 42 kap. 18 § första stycket 5 rättegångsbalken. Med hänsyn till målets omfattning och svårighetsgrad finner domstolen att målet kan avgöras utan två särskilda ledamöter och att det därmed är tillräckligt att rätten utgörs av ordföranden och ett tekniskt råd, 2 kap. 4 § LOM.

Mark- och miljödomstolens bedömning

Enligt 24 § LAV ska en fastighetsägare betala avgifter för en allmän va-anläggning, om fastigheten (1) finns inom va-anläggningens verksamhetsområde, och (2) med hänsyn till skyddet för människors hälsa eller miljön behöver en vattentjänst och behovet inte kan tillgodoses bättre på annat sätt. Avgifterna som huvudmannen får ta ut av ägarna till anslutna fastigheter till en allmän va-anläggning enligt 24 § LAV får bestämmas som anläggningsavgifter och bruksavgifter (se 29 § LAV).

Då K M varit lagfaren ägare till fastigheterna under den tid som fakturorna avser är det, i enlighet med huvudregeln i 24 § LAV, K M som är skyldig att betala bruksavgifter.

Avgifterna

Domstolen konstaterar att det är ostridigt i målet att fakturornas belopp motsvarar den faktiska förbrukningen för fastigheterna, samt att fakturering skett i enlighet med taxa. Vad domstolen har att ta ställning till är om kommunen har haft rätt att fakturera för förbrukningen i efterhand, samt om det finns skäl att jämka fordringarna.

Mark- och miljödomstolen konstaterar att det i målet är ostridigt att nu aktuella fakturor rörande bruksavgifter inte har betalats per respektive förfallodag. I målet är också ostridigt att den av kommunen påstådda vattenförbrukningen är korrekt. Det debiterade beloppet har beräknats efter gällande taxa.

Vad domstolen har att ta ställning till är således om det debiterade beloppet till någon del är preskriberat eller om det finns skäl att sätta ner, snarast jämka, det debiterade beloppet.

Domstolen gör i dessa delar följande bedömning.

2023-07-04

K M har bestridit kommunens krav och bl.a. anført att fordringarna bör anses preskriberade. Som grund för detta har han angett att han själv som företagare inte kan fakturera för fordringar som är äldre än tre år.

Enligt 2 § första stycket preskriptionslagen (1981:130) preskriberas en fordran tio år efter tillkomsten, om inte preskriptionen avbryts dessförinnan. För fordringar mot konsument gäller dock enligt 2 § andra stycket en preskriptionstid om tre år. Termen näringsidkare omfattar varje fysisk eller juridisk person som yrkesmässigt bedriver verksamhet av ekonomisk natur. Det krävs även att den nyttighet som fordringen avser har tillhandahållits konsumenten för huvudsakligen enskilt bruk. (Se prop. 1979/80:119.) Domstolen konstaterar att K M bedrivit yrkesmässig verksamhet genom uthyrning av bostäder på de fastigheter som bruksavgifterna avser. Då K M är att bedöma som näringsidkare kan fordringarna inte anses preskriberade. Mark- och miljödomstolen bedömer därmed att det inte heller finns något hinder för kommunen att fakturera för förbrukningen i efterhand.

K M har gjort gällande att även om fordringarna inte är preskriberade bör det debiterade beloppet sättas ned med tanke på att debitering gjorts retroaktivt och för relativt lång tid. I denna del har K M bland annat anført att det inte kommer an på honom att skicka tillbaka avläsningskort, att vattenförbrukningen vid migrationsboenden medför en högre vattenförbrukning än vid annan uthyrning och att K M inte har möjlighet att vidarefakturera kostnaden till Migrationsverket.

Domstolen konstaterar att det anförda inte innebär skäl för en nedsättning eller jämkning av det debiterade beloppet.

Mark- och miljödomstolen konstaterar således att käromålet ska därför bifallas såvitt avser kapitalfordran och yrkandet om ränta.

2023-07-04

Inkassokostnad och rättegångskostnader

Kommunen har vidare yrkat ersättning för ansökningsavgift till KFM om 300 kr, ombudsarvode om 380 kr, inkassokostnad om 180 kr, samt ersättning för rättegångskostnader i form av ansökningsavgift till domstolen om 2 500 kr.

Enligt 3 § lagen (1981:182) om ersättning för inkassokostnader m.m. framgår att gäldenären är skyldig att utge ersättning för bl.a. krav rörande skulden om kravbrev som har utformats på ett sådant sätt som anges i 5 § inkassolagen (1974:182) har lämnats över eller sänts till gäldenären. Av 4 § samma lag framgår vidare att gäldenärens ersättningsskyldighet enligt 3 § endast gäller kostnader som har varit skäligen påkallade för att ta till vara borgenärens rätt. Ersättning ska betalas, om det inte finns särskilda skäl till annat med högst 180 kr för krav som avses i 3 § 1.

Av handlingarna i målet framgår att inkassokrav om 180 kr har påförts K M med anledning av de obetalda fakturorna. Kommunen har dock inte åberopat kravbrevet som bevisning, och kravbrevet förekommer heller inte i de handlingar som inkommit till domstolen. Då det därav inte är möjligt för domstolen att bedöma kravbrevets överensstämmande med kraven enligt 5 § inkassolagen anser mark- och miljödomstolen att K M inte kan göras ersättningsskyldig för inkassokostnaden. Kommunens talan i denna del ska därför ogillas.

Avseende rättegångskostnader gör domstolen följande bedömning. Av 56 § LAV följer att i mål där mark- och miljödomstolen är första instans gäller 56 a-56 e §§ LAV i fråga om rättegångskostnader. Enligt 56 b § LAV ska vardera parten svara för sina rättegångskostnader, om inte annat följer av 56 d § LAV eller det annars finns särskilda skäl. Av 56 b § andra stycket framgår dock att 18 kap. 1 § rättegångsbalken ska tillämpas i fråga om ansökningsavgift.

Då K M är tappande part i målet har han i enlighet med 56 b § andra stycket LAV att ersätta kommunen för erlagd ansökningsavgift om 300 kr hos KFM, samt 2 500 kr för ansökningsavgiften till domstolen. Kommunens yrkande i denna del ska därmed bifallas.

I övrigt ska parterna stå för sina egna rättegångskostnader. Några sådana förhållanden som stadgas i 56 d § LAV eller andra särskilda skäl har enligt domstolen inte framkommit att frångå huvudregeln i 56 b § första stycket LAV. Kommunens yrkande om ersättning för ombudsarvode om 380 kr ska därför ogillas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (MMD-01)

Överklagande senast den 25 juli 2023.

Lars Nyberg

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Lars Nyberg, ordförande, och tekniska rådet Jari Hiltula.

Hur man överklagar

Dom i mark- och miljödomstol som första instans

MMD-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv mark- och miljödomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att Mark- och miljööverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn samt aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till mark- och miljödomstolen. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Mark- och miljödomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar mark- och miljödomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Mark- och miljööverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även Mark- och miljööverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Mark- och miljööverdomstolen

När överklagandet kommer in till Mark- och miljööverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Mark- och miljööverdomstolen ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att mark- och miljödomstolen dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om mark- och miljödomstolen har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med mark- och miljödomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.

Hur man överklagar Mark- och miljööverdomstolens avgörande

Den som vill överklaga Mark- och miljööverdomstolens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till Mark- och miljööverdomstolen.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till Mark- och miljööverdomstolen senast den dag som anges i slutet av Mark- och miljööverdomstolens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar Mark- och miljööverdomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningsstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rätts-tillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i Mark- och miljööverdomstolen uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress, e-postadress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (domstolens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstadomstolen.se